

ת"פ 25029/01 - משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה נגד עמוס
חי לביא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25029-01-15 משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רملיה) נ' לביा
תיק חיצוני: 0000001438/2015

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינית רון
משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמליה)
מאשימה
נגד
עמוס חי לביא
נאמם

החלטה

מנוחת בפני בקשת הנאשם כתוב האישום שהוגש נגדו נוכח אכיפה ברורנית וזאת, בהתבסס על דוקטרינת "הגנה מן הצדק".

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של התאזרחות והתעללות בבעל חיים, לפי סעיף 2(א) ביחיד עם סעיף 17(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 23.12.14 ו/או במועד סמוך קודם, ביצע הנאשם חיתוך ברקמה חיה למטרות נוי בכלב מסווג דוברמן שחור-חום (להלן: "הכלב"). ביום 23.12.14, במהלך חיפוש בביתו של הנאשם, נמצא הכלב כשאנבו ואוזניו חתוכים, נראות צלקות טריות וסימות אלומיניום כסופות הסוגרות את החתוכים. ביום 1.1.15 נתפס הכלב.

בישיבה שנערכה למtan מענה לכתב האישום, טען ב"כ הנאשם טענת אכיפה ברורנית ועל כן, בהתבסס על דוקטרינת ה"הגנה מן הצדק", עתר לבטל את כתב האישום כנגדו.

לידיו, משהמואשימה לא הציגה כתבי אישום שהגישה בעבירה הספציפית בה מואשם הנאשם ובכל הנוגע לחיתוך אוזני כלב, ולא חיתוך זנב, כפי שהציגה, הרי שהגשת כתב האישום כנגד הנאשם מהוות אכיפה ברורנית, המキימה לו הגנה מן הצדק.

בתגובהה בעל פה ובכתב, צינה ב"כ המאשימה כי כתב האישום שהוגש נגד הנאשם אינו עולה כדי "התנהגות שערוריתית" של רשות מושיות השלטון. משנعوا בה עבירה פלילית על ידי הנאשם, ההחלטה להגיש נגדו כתב אישום הינה ראייה וסבירה בנסיבות העניין.

בהתייחס לטענת האכיפה הברנית, צינה כי לא הוצעו ראיות המצביעות על כך כי במקרים דומים נמנעה המאשימה מהגשים כתבי אישום והפנתה לשני תיקים בהם הוגש כתבי אישום כנגד נאים אשר ביצעו חיתוך זנבות של בעלי חיים למטרות NOI.

עינתי בטענות הצדדים ובכתבי האישום אשר אליהם הפנתה ב"כ המאשימה.

ברי כי כל תיק ותיק נבדק על פי נסיבותיו הוא, על פי חומר הראות שנאסף בו ועל פי נסיבותיו הספציפיות של החשוד.

משדן בית המשפט בעניינו של הנאשם, אין הוא-Amor לבחון את כלל התקאים שנפתחו בחשד לביצוע עבירות מעין אלה בתקופת זמן מסוימת וכן, אין הוא-Amor לבחון האם נכונים הם שיקוליהם של העוסקים במלאתה בהחלטותיהם לנ��וט בהליכים משפטיים או לאו ובailo סעיפי עבירה יואשם הנאשם. למאשימה פרורגתיבה להפעיל שיקול דעת בנוגע לכך. חזקה, כי ככל עוד לא הוכח אחרת, הופעלו שיקולים ענייניים בלבד. הביקורת השיפוטית על החלטה של המאשימה על העמדה לדין הינה אך ורק במקרים חריגים, בהם נפללה ההחלטה מחוץ למתחם הסבירות באופן ניכר.

די בכך כי המאשימה הצבעה על כך כי ננקטו הליכים משפטיים נגד אחרים בגין ביצוע אותם מעשים, ואין זה משנה, אם מדובר בחיתוך אוזניים של בעל החיים או בחיתוך זנבות.

למעלה מן הצורך אצין כי הלהקה פסוקה היא כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ביותר, במקרים בהם התנהגותה של הרשות היא שערוריתית ותחושת הצדק האוניברסלי נפגעת (ראה למשל ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורובי, פ"ד נת(6) 776 (2005)).

גם אם נניח והוכחה אכיפה ברנית - אין הכרח כי היא תפגע פגעה ממשית ורחבת היקף בתחשות הצדק והגינות עד כי תצדיק ביטולו של כתב האישום כנגד הנאשם.

על כן, הנני>Dochha את הבקשה.

המציאות תעביר ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ד איר תשע"ו, 22 Mai 2016, בהעדך
הצדדים.